

ژورنال

شماره ۷۲۳

۶ مه ۲۰۲۴ - ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

اوج بی‌حجابی در درکه تماشایی است

منظر دریاکناری

مدونا و کنسرت عظیمش در برزیل

شهاب بهرامی

اخراج یک میلیون ۳۰۰ هزار نفر

کیوان جاوید

مارکس و شکوفایی جامعه انسانی

سینا پدرام

اوج بی‌حجابی در درکه تماشایی است

منظر دریاکناری

چند روزی است کیلیپی در مدیای اجتماعی دست‌به‌دست می‌شود که نشان‌دهنده عمق تضاد جامعه انسانی با حکومت اسلامی در ایران است. زنی بی‌حجاب با شلوارک و تی شرت با قدم‌های استوار در مجاورت مردی جوان به‌سوی

قله می‌رود. شجاعت کمترین احساسی است که با دیدن این کلیپ به ذهن همه نقش می‌بندد.

جمهوری اسلامی آسمان و زمین را به هم می‌دوزد و نعره‌های گوش‌خراش می‌زند تا در وهله اول زنان و در ادامه آن همه مردم را به قول خودش منکوب و میخکوب و حشیگری خود کند. گشت‌های اوباش پشت‌سرهم، نیروهای مسلح و باطوم به دست در صفوفی طولانی و صرف هزینه‌های نجومی برای به زنجیر کشیدن دوباره زنان تنها نمونه‌هایی از اقدامات از سر جنون این حکومت است.

در تقابل با این سپاهیان مرگ و نیستی، این

دشمنان زندگی و زیبایی، ارتشی از شجاع‌ترین انسان‌ها با دست‌هایی خالی اما با قلبی سرشار از امید قدم در رهایی گذاشتند که پایان این راه آسمان رنگ شادی به خود می‌گیرد و زمین سرشار از طراوت و سبزه و نور می‌شود. این نبرد آخرین است علیه همه آن چیزهایی که زندگی مردم را به ویرانه‌ای تبدیل کرده و خوشی و خوشبختی را از مردم گرفته و جهنمی از همه بلایای واقعی برای مردم ساخته‌اند.

”درکه“ تنها یک نمونه نادر و کمیاب در ایران نیست؛ بلکه ادامه جنگ تمام‌عیار مردم با حکومت اسلامی در همه ابعاد وسیع اجتماعی است. یکی از میلیون‌ها نمونه که خواب حاکمان جاهل و

تبهکار را به کابوسی به پایان تبدیل کرده است.
صلابت قدم‌های این زن شجاع زمین را زیر پای
حکومت می‌لرزاند و دنیایی از احترام از سوی همه
ما برای خود به بار آورده می‌آورد. این شجاعت
میلیونی را بیش از این تکثیر کنیم.

دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳

۶ مه ۲۰۲۴

مدونا و کنسرت عظیمش در برزیل

شهاب بهرامی

”مدونا“ مشهور به ملکه ابدی موزیک پاپ قرن بیست و بیست و یک، روز شنبه ۱۵ اردیبهشت جهت سپاسگزاری و قدردانی از هوادارانش کنسرت بزرگی را در سواحل شهر ریودوژانیروی برزیل برگزار کرد که گفته می‌شود بیش از یک میلیون و ۶۰۰ هزار نفر در این کنسرت حضور داشتند.

شاید راز این استقبال عظیم و کم‌نظیر در استعداد بی‌همتایش در عرصه موزیک و تلفیق آن با رقص‌های گروهی باشد، شاید در بی‌باکی و شجاعت بی‌همتایش در سنت‌شکنی و حمله به سنت‌های مردسالار

و مذهبی نگاه به زنان باشد، شاید در تمسخر و تحقیر کلیسا و به سُخره گرفتن "مریم مقدس" باشد: "مثل یک باکره"، "لا ایسلا بونیتا"، "مثل یک نیایش" و چرا که نه پاره کردن نسخه‌ای از "انجیل مقدس" در کنسرتی بزرگ. اگر بسیاری از منتقدین و صاحب‌نظران، مدونا را یکی از نوادر هنری که در عرصه هنر و زندگی اجتماعی تأثیرگذار بوده، دانسته‌اند؛ اما بسیاری از روزنامه‌های دست راستی، به عنوان هرزه و فاحشه‌ای که عرصه موزیک را به لجن کشیده و به مقدسات مذهبی ملت‌ها توهین کرده، بر او شوریده‌اند.

یکی از دلایل این استقبال، قطعاً نقش موسیقی در هارمونی بخشیدن به روح و روان مردم و تأثیر شگفت‌انگیز آن در زندگی است. شاید کنسرت

مدونا در برزیل بزرگ‌ترین کنسرت موزیک در تاریخ مدرن بعد از فستیوال موزیک "وود ستاک" باشد؛ اما این فقط جشنی از شادی بود در حالی که تأثیرات سیاسی - اجتماعی وودستاک، تمامی نسل‌های دهه هفتاد را متأثر ساخت.

اواخر دهه شصت میلادی هیپیسیم و هیپیگری نسل جوان و عصیان زده را در غرب به سوی خود می‌کشید. نسلی که از جنگ ویتنام خسته و بیزار بود، نسلی که بر دوش فعالین نسل جنبش حقوق مدنی افق‌های دورتری را جستجو می‌کرد، در دوره‌ای که به دوران اعتراض و ناآرامی بزرگ از آن یاد می‌شد. جمعیت متنوع و نیم‌میلیون نفری وودستاک بازتابی از خودبیگانگی آن نسل و بازتابی از زمان‌های به‌سرعت در حال تغییر بود. هیپی‌ها با شعار "جنگ

نه، عشق“ و برای آزادی، با قدرت بی‌همتای موزیک،
پرچمی دست آن نسل دادند تا نویدبخش صلح و
نه به جنگ، و عشق و آزادی باشند.

ایران تافته جدا بافته نیست، ما هم پس از سرنگونی
رژیم اسلامی، روزانه شاهد صدها کنسرت موزیک
و رقص و شادی مردم خواهیم بود که بازگشت
دوباره زندگی را جشن می‌گیرند. مدونا و مدونا‌های
فراوانی می‌توانند برای جمعیتی ده‌ها میلیون نفره در
ایران چنین کنسرت‌هایی برگزار کنند. به امید آن
روز.

دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳

۶ مه ۲۰۲۴

اخراج یک میلیون ۳۰۰ هزار نفر

کیوان جاوید

احمد وحیدی، وزیر کشور جمهوری اسلامی ایران، از "اخراج یک میلیون و ۳۰۰ هزار اتباع خارجی از کشور طی یک سال گذشته خبر داد."

همچنین شنیدیم که دولت انگلیس قصد دارد هزاران پناهجوی جان به در برده از فقر و دیکتاتوری که از کشورهای مختلف، از جمله ایران به انگلیس پناه آورده‌اند را به رواندا در آفریقا اعزام کند. سیاستی که شدیداً مورد اعتراض بخش وسیعی از انسان‌دوستان در انگلیس قرار گرفته است.

اخراج پناهجویان افغانستانی از ایران و آنچه در دنیای پناهندگی در جریان است یک درد مشترک است. درد زیر پا گذاشته شدن انسانیت. این درد مشترک، البته دردِ ناسیونالیست‌ها و نژادپرستان در هیچ کجای جهان و از جمله در ایران نیست. این زندگی جهنمی و این خانه بدوشی دائمی و جهانی درد هیچ دولتی نیز نیست.

جمهوری اسلامی تا نیمه سال ۲۰۲۳ از حضور پناهجویان افغانستانی در ایران بیش از ۲۶ میلیون دلار از سوی نهادهای بین‌المللی دریافت کرده و همین بی‌حقوقی کامل باعث می‌شود که از کار شاق و طاق فرسا و برده وار این مهاجرین

نگون‌بخت اقلیتی سود پرست که بویی از انسانیت نبرده‌اند سود سرشار به جیب بزنند.

انسان، انسان است و مرز نمی‌شناسد. ایرانیان گریخته از ستم و جنایت جمهوری اسلامی و پناهجویان افغانستانی مقیم ایران از یک درد مشترک رنج می‌برند و آن هم پایمال‌شدن حقوق انسانی‌شان به دست مшتی اسلامیست ضد بشر حاکم بر این دو کشور است.

باید ستم بر مهاجرین افغانستانی در ایران و پایمال‌شدن حقوق ده‌ها هزار پناهجوی ایرانی در جهان را با یک معیار مورد قضاوت قرارداد و انسانیت را پاس داشت. در مقابل حکومت

اسلامی بایستیم و نشان بدهیم که می‌دانیم دشمن ما مهاجرین مقیم ایران نیستند و از آنها دفاع کنیم. به قول سارینای عزیز ما که گفت: ” فقط مخالف حجاب نیستیم، ما آن کسانی که در اتیوپی از گرسنگی می‌میرد را هم می‌بینیم.“ ساریناهای انقلاب زن زندگی آزادی انسانیت را خوب می‌شناختند در بزرگداشت نام بزرگ آنها ما نیز مدافع حقوق انسان در همه جای جهان باشیم و مانع ستم سازمانیافته حکومت اسلامی در همدستی نژادپرستان ایرانی علیه مهاجرین افغانستانی در ایران شویم.

دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳

۶ مه ۲۰۲۴

مارکس و شکوفایی جامعه انسانی

سینا پدram

به مناسبت ۵ مه، ۱۶ اردیبهشت، ۲۰۰ و ششمین سالگرد تولد کارل مارکس.

درنگی کوتاه بر اخبار روز، چهره کریه و وحشتناکی از جهان معاصر به دست می‌دهد. جنگ، ویرانی، کشتار، زندان، سرکوب آزادی، بی حقوقی اجتماعی و اقتصادی، فقر جانکاهی که زندگی میلیاردها انسان را مچاله می‌کند و به تباهی می‌کشاند، کودکان کار و خیابان که زخمی هستند بر پیکر بشریت قرن حاضر، بشریتی که برای یک لقمه نان باید خوار و خفیف شود، کارگری که با ساعات کارش

ارزش گذاری می شود، و مذهب و زندان و دادگاه و نیروهای سرکوب و تحمیق که قرار است برای سود عده قلیلی سرمایه دار با زندگی انگلی، میلیاردها انسان را به تمکین بکشند.

مارکس نقاد زبردستی است که وضعیت اسفناک انسان در بند قوانین سرمایه را دید و تمامی بنیان های فکری و عملی سیستم موجود را جز به جز بادقت یک جراح حاذق تشریح کرد. در حیطة دانش بشری او بی هیچ شکی نگهبان و مرزبان مرزهای فکری بود. میراث فکری و نظری مارکس گنجینه ای وسیعی برای بسیاری از انقلابیون و انسان دوستان به شمار رفته و می رود. او سلاحی است کارا در تحلیل و تدقیق انسانیت زمانه ما و نقدی است بر هر آنچه غیر انسانی است.

اما نیاز ما برای مارکس امروز چیست؟ خدمات او چیست؟

به نظر می‌رسد نیاز انسان معاصر به مارکس از نیاز انسان به بهبود شرایط زندگی و قوانین حاکم بر آن نشأت می‌گیرد. نقد او به سیستم سرمایه‌داری و اداره جامعه مدنی نقدی است که انسانیت و بهبود زندگی انسان در سرلوحه آن قرار دارد. کتاب مانیفست کمونیست نمونه درخشان خواست‌های انسانی موجود تا عصر مارکس بودند. مطالباتی که پس از ۲۰۰ سال هنوز هم برایشان در ایران و بسیاری از نقاط جهان باید به پا خاست و جنگید.

ممنوعیت کار کودکان، حق آموزش و پرورش رایگان، بهداشت همگانی و بسیاری از مطالبات رفاهی و

ایمنی کاری و شغلی، ممنوعیت کار زنان باردار،
دهها خواسته رفاهی دیگر در تمامی نوشته‌های او
بررسی و تدقیق شده‌اند. سهم او در مبارزه برای
بهبود حقوق کودکان به هیچ وجه قابل اغماض نیست.

آنچه امروز انقلابیون ایران از ساریناها، نیکاه‌ها و
توماج‌ها گرفته تا انسان‌های گمنامی که نمی‌شناسیم
برایش جنگیده و می‌جنگند، یعنی آزادی و برابری
انسان‌ها رشته‌ای است که مارکس را به ما پیوند
می‌دهد و او را به‌عنوان انقلابی متفکر قرن حاضر به
زندگی ما راه می‌دهد.

دوشنبه ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۳

۶ مه ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال